

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง

ฉบับที่ ๔

ในเขตท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดนุกคหาร

ตามที่ได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้วนั้น โดยที่ปรากฏว่าได้มีกิจกรรมบุคคลคำเนินการที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายหรือเตรียมการจะก่อเหตุร้าย ในพื้นที่ต่าง ๆ เพิ่มเติมจากพื้นที่ที่เคยมีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง เพื่อมุ่งให้เกิดความเดียหายและความไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำที่มีความรุนแรงกระทบต่อความมั่นคงของรัฐยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน และความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ อันเป็นการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ และกระทบต่อการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนผู้บริสุทธิ์ จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหาในพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มเติมให้ยุติโดยเร็ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๙ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับสูติบ้างประกาศเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารฯ จึงให้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ฉบับที่ ๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้พื้นที่ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดนุกคหาร เป็นพื้นที่ในเขตประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ฉบับที่ ๒ เพิ่มเติม

หน้า ๒

เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๖๓ ฯ

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ให้捺ความในข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง
ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นาใช้บังคับด้วยโควตุนูโลน
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ข้อกำหนด

ออกตามความในมาตรา ๕ (๑)

แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙

ฉบับที่ ๒

ตามที่ได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้วนั้น

เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินให้สามารถกระทำได้โดยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ทันท่วงที และเพื่อเป็นการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ขึ้นเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีจึงออกข้อกำหนดต่อไปนี้

๑. ห้ามมิให้บุคคลใดในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชลบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดน่าน จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดสกลนคร จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมุกดาหาร ออกนอကเหสสถานภายในเวลา ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. ให้พนักงานเข้าหน้าที่ตามพระราชนำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนดได้

๓. ให้ประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่กำหนดกลับเข้าสู่เกหสถานและมิให้ออกมายังพื้นที่ที่กำหนด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเข้าหน้าที่

๔. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อกำหนดนี้ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙

ในการนี้มอบหมายให้ผู้กำกับการปฏิบัติงาน/ผู้อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินสามารถกำหนดพื้นที่และรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อมิให้มีการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน เกินสมควรแก้เหตุได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี